

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אסור ללוות דינר בדינר.	דאמר רבי יוחנן:									■	■	◇	מה.		
דינר דמאי?										^	■		מה.		
אילימא דינר של כסף בדינר של כסף										!	■		מה.		
לגבי נפשיה מי איכא למאן דאמר לאו טבעא הוי?										ז	■		מה.		
אלא פשיטא - דינר של זהב בדינר של זהב.										!	■	◇	מה.		
ולמאן?											■		מה.		
אי לבית הלל											■		מה.		
הא אמרי טבעא הוי											■		מה.		
אלא לאו - לבית שמאי.											■	◇	מה.		
ושמע מינה: רבי יוחנן הוא דאמר אין מחללינן.											■	◇	מה.		
לא, לעולם אימא לך רבי יוחנן הוא דאמר מחללינן, ושאני הלואה, כיון דלענין מקח וממכר שווהו רבנן כי פירא, דאמרינן איהו ניהו דאוקיר וזיל, לגבי הלואה נמי פירא הוי.										ז	■	◇	מה.		
הכי נמי מסתברא											■		מה.		
אף על פי שאמרו אסור ללוות דינר בדינר, אבל מחללין מעשר - שני עליו	דכי אתא רבין אמר רבי יוחנן:										■		מה.		
שמע מינה.											■		מה.		
הפורט סלע ממעות מעשר שני, בית שמאי אומרים: בכל הסלע מעות	תא שמע: [בית שמאי]									◆	■	ז	◇	מה.	
בשקל כסף, בשקל מעות.	בית הלל:									◆	■	ז	◇	מה.	
השתא לבית שמאי לגבי פריטי מחללינן, לגבי דהבא מיבעיא?											■	ז		מה.	
שאני פריטי, באתרא דסגין - חריפי.											!	■	◇	מה.	
מחלוקת בסלעין על דינרים	לישנא אחרינא, אמרי לה: רבי יוחנן וריש לקיש, חד:										◆	■	◇	מה.	
הכסף - כסף ראשון, ולא כסף שני.	דבית שמאי סברי:										◆	■	◇	מה.	
הכסף כסף ריבה, ואפילו כסף שני.	ובית הלל סברי:										◆	■	◇	מה.	
אבל פירות על דינרין - דברי הכל מחללינן, דאכתי כסף ראשון הוא.	[דברי הכל]										■	■	◇	מה.	
אף בפירות על דינרין נמי מחלוקת.	וחד: [רבי יוחנן/ריש לקיש]										◆	■	◇	מה.	
ולמאן דאמר סלעין על דינרין מחלוקת, אדמיפלגי בסלעין על דינרין לפלגי בסלעין על סלעין?											■	ז		מה.	
אי אפלגי בסלעין על סלעין - הוה אמינא: הני מילי - בסלעין על סלעין, אבל בסלעין על דינרין - מודו להו בית הלל לבית שמאי דדהבא לגבי כספא פירא הוי, ולא מחללינן, קא משמע לן.											!	■		מה.	
הפורט סלע של מעשר שני בירושלים, בית שמאי אומרים: בכל הסלע מעות	תא שמע: [בית שמאי]										◆	■	ז	◇	מה.
בשקל כסף, בשקל מעות.	בית הלל:										◆	■	ז	◇	מה.
השתא כספא לגבי פריטי מחללינן, ולא אמרינן כסף ראשון ולא כסף שני, לגבי דהבא דחשיב מיניה, מי אמרינן כסף ראשון ולא כסף שני?											■	ז		מה.	
ירושלים קמותבת? שאני ירושלים, דכתיב ביה (דברים י"ד) ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן.	רבא:										!	■	◇	מה.	
הפורט סלע ממעות מעשר שני, בית שמאי אומרים: בכל הסלע מעות	תא שמע: [בית שמאי]										◆	■	ז	◇	מה.
בשקל כסף, בשקל מעות	בית הלל:										◆	■	ז	◇	מה.
אלא: דכולי עלמא הכסף כסף ריבה, ואפילו כסף שני. אלא אי איתמר דרבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש - הכי איתמר:											!	■	◇	מה.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator											
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מחלוקת בסלעין על דינרין	הד: [רבי יוחנן/ריש לקיש]	הד: [רבי יוחנן/ריש לקיש]											
גזרינן שמא ישנה עליותיו, דזימנין דלא מלו זוזי בדינרא ולא מסיק.	דבית שמאי סברי:	דבית שמאי סברי:											
גזרינן שמא ישנה עליותיו, דכי לא מלו נמי בדינרא אסוקי מסיק להו.	ובית הלל סברי:	ובית הלל סברי:											
אבל בפירות על דינרין - דברי הכל מחללינן, דכיון דמרקבי לא משהו להו.	[דברי הכל]	[דברי הכל]											
אפילו בפירות על דינרין נמי מחלוקת.	הד: [רבי יוחנן/ריש לקיש]	הד: [רבי יוחנן/ריש לקיש]											
בשלמא להך לישנא דאמרת דמדאורייתא משרא שרי, ורבנן הוא דגזרו ביה - היינו דקתני יעשה ולא יעשה. אלא להך לישנא דאמרת דמדאורייתא פליגי, מחללינן ולא מחללינן מבעי ליה.													
קשיא.													
מטבע נעשה חליפין	איתמר, רב ולוי, חד	איתמר, רב ולוי, חד											
אין מטבע נעשה חליפין.	וחד: [רב/לוי]	וחד: [רב/לוי]											
מאי טעמא דמאן דאמר אין מטבע נעשה חליפין - משום דדעתיה אצורתא, וצורתא עבידא דבטלא.	רב פפא:	רב פפא:											
הזהב קונה את הכסף	תנן:	תנן:											
מאי לאו בחליפין, ושמע מינה: מטבע נעשה חליפין													
לא, בדמים.													
אי הכי הזהב קונה את הכסף? מחויב מבעי ליה													
תני: הזהב מחייב.													
הכי נמי מסתברא													
הכסף אינו קונה את הזהב.	מדקתני סיפא:	מדקתני סיפא:											
אי אמרת בשלמא בדמים - היינו דאמרין דהבא פירא וכספא טבעא, וטבעא פירא לא קני. אלא אי אמרת בחליפין - תרווייהו לקנו אהדדי.													
הכסף אינו קונה את הזהב. כיצד? מכר לו עשרים וחמשה דינר של כסף בדינר של זהב, אף על פי שמשך את הכסף - לא קנה עד שימשוך את הזהב.	ועוד תניא:	ועוד תניא:											
אי אמרת בשלמא בדמים - משום הכי לא קני. אלא אי אמרת בחליפין - נקני													
אלא מאי - בדמים? אי הכי אימא רישא:													
הזהב קונה את הכסף, כיצד? מכר לו דינר של זהב בעשרים וחמשה דינר של כסף, כיון שמשך את הזהב - נקנה כסף בכל מקום שהוא.	[רישא]	[רישא]											
אי אמרת בשלמא בחליפין - היינו דקתני נקנה כסף בכל מקום שהוא. אלא אי אמרת בדמים - האי נקנה כסף בכל מקום שהוא? נתחייב גברא מיבעי ליה													
לעולם בדמים, ומאי בכל מקום שהוא - כמות שהוא, כדאמר ליה. אי אמר ליה מארנקי חדשה יהבינא לך - לא מצי יהיב ליה מארנקי ישנה אף על גב דעדיפי מינייהו. מאי טעמא? דאמר ליה: לישנן קא בעינא להו.	רב אשי:	רב אשי:											
אפילו למאן דאמר אין מטבע נעשה חליפין, מיעבד הוא דלא עביד חליפין, אקנויי - מיקנו בחליפין, מידי דהוה אפירא לרב נחמן. פירא לרב נחמן, לאו אף על גב דאינו לא עבדי חליפין אקנויי מקנו בחליפין, טבעא נמי לא שנא.	רב פפא:	רב פפא:											
היה עומד בגורן ואין בידו מעות, אמר לחבירו: הרי פירות הללו נתונים לך במתנה, וחזור ואומר: הרי הן מחוללין על מעות שיש לי בבית.	מיתבי:	מיתבי:											